

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jozefa Kanderu a členov senátu JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Petra Paludu v trestnej veci obžalovaného **JUDr. Ing. J. M. a spol.**, pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 185a ods. 1 Tr. zák. v znení účinnom do 1. januára 2006 a iné, prerokoval na neverejnom zasadnutí, konanom 23. júla 2008 v Bratislave, sťažnosť obžalovaného D. B. proti uzneseniu Špeciálneho súdu v Pezinku z 28. apríla 2008, sp. zn. PK 1 Tš 8/2005, a rozhodol

t a k t o :

Podľa § 148 ods. 1 písm. c/ Tr. por., účinného do 1. januára 2006, sťažnosť obžalovaného D. B. **s a z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e :

Obžalovaný JUDr. Ing. J. M. je spoločne s ďalšími páchatelmi a teda aj s D. B. trestne stíhaný pre trestný čin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 185a ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006, ako aj za ďalšie trestné činy.

Uznesením Špeciálneho súdu v Pezinku z 28. apríla 2008, sp. zn. PK 1 Tš 8/2005, bola obžalovanému D. B. uložená poriadková pokuta podľa § 66 ods. 1 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 vo výške 30 000 Sk za to, že sa riadne a včas neospravedlnil za neúčast' na hlavnom pojednávaní konanom 28. až 30. apríla 2008, o ktorom bol riadne upovedomený a včas predvolaný 18. marca 2008.

Proti tomuto uzneseniu podal ihned' po jeho vyhlásení s'ťažnosť obžalovaný D. B. prostredníctvom svojho obhajcu. Následne ju odôvodnil prostredníctvom obhajcu i sám osobne tým, že náhle ochorel 23. apríla 2008. Ochorenie si nespôsobil, nastalo mimo jeho vôle. Na druhý deň – 24. apríla 2008 vyhľadal lekára a po uznaní za práceneschopného okamžite odovzdal doklad o práceneschopnosti otcovi, ktorý bol s ním na vyšetrení a ten ho zaslal jeho obhajcovi. Obhajca ho doručil v piatok 25. apríla v dopoludňajších hodinách súdu, aby ten bol informovaný, že sa na pojednávanie nemôže dostať. Uviedol, že to bol najrýchlejší spôsob ako sa ospravedlniť. Keďže u neho išlo o podozrenie na infekčné ochorenie a po uznaní za práceneschopného sa musel podrobiť ďalším vyšetreniam nemal inú rýchlejšiu možnosť ako sa ospravedlniť. Neprichádzalo do úvahy ani telefonické ospravedlnenie, pretože to by bolo možné spochybniť.

Z uvedených dôvodov navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie v celom rozsahu zrušil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky postupom podľa § 147 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. por. účinného do 1. januára 2006 preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému s'ťažovateľ podal s'ťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia a zistil, že s'ťažnosť nie je dôvodná.

Najvyšší súd Slovenskej republiky si po preskúmaní napadnutého uznesenia a spôsobu ospravedlnenia obžalovaného D. B. osvojil tvrdenia Špeciálneho súdu najmä v tom, že obžalovaný hoci ochorel 23. apríla 2008, vedel, že 28. apríla 2008 sa má zúčastniť hlavného pojednávania v Pezinku, čo mu môže náhle ochorenie zmariť, bol schopný zájsť z Újezu u Brna do Brna k lekárovi, avšak už nebol schopný zaslať súdu vysvetlenie, o svojom náhlom ochorení s požiadavkou o odročenie hlavného pojednávania, najmä ak nebola čitateľná diagnóza choroby na fotokópii potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po ďalšom vysvetlení o ochorení obžalovaného D. B., obsiahnutom v odôvodnení s'ťažnosti proti uzneseniu o uložení poriadkovej pokuty zotrváva na tom, že nešlo u obžalovaného o takú náhlu

a životu a zdravie ohrozujúcu situáciu, ktorá by mu znemožnila akýkoľvek riadny a osobný spôsob ospravedlnenia.

Tým spôsobom mal byť list, fax, mail alebo iné oznámenie obžalovaného D. B. s vysvetlením, že ochorenie mu bráni dostať sa na hlavné pojednávanie. Nie každé ochorenie totiž bráni v pohybe, komunikácii a prejavoch. Špeciálny súd nemal zdroj, z ktorého by vyvodil, že obžalovaný D. B. je nespôsobilý zúčastniť sa hlavného pojednávania. Vedel len, že je práceneschopný.

Za týchto okolností Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel v zhode s ustálenou súdnou praxou k záveru, že predloženie potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti bez čitateľnej diagnózy a bez ďalšieho ospravedlnenia a vysvetlenia obžalovaného D. B., navyše len prostredníctvom obhajcu a nie osobne, je práve takým konaním, ktoré predpokladá ustanovenie § 66 ods. 1 Tr. por. účinného do 1. januára 2006. Rovnako výška poriadkovej pokuty v sume 30 000 Sk je primeraná stupňu narušenia poriadku spôsobeného nedostatočným ospravedlnením obžalovaného D. B., ktoré zmarilo riadne vytýčené hlavné pojednávanie.

Z týchto dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 23. júla 2008

JUDr. Jozef K a n d e r a, v. r.
predseda senátu

Vypracoval: JUDr. Peter Paluda

Za správnosť vyhotovenia: